

8. Ivanov, Yu. F., & Dzhuzha, O. M. (2006). *Kryminolohiia: navch. posib. [Criminology: teaching guide]*. Kyiv: Vyd. PALYVODA A. V. [in Ukrainian].
9. Kononko, O. L. (2003). *Komentar do Bazovoho komponenta doshkilnoi osvity v Ukraini: nauk.-metod. posib. [Commentary on the Basic Component of Preschool Education in Ukraine: scientific-methodic guide]*. Kyiv: Red. zhurn. „Doshkilne vykhovannia” [in Ukrainian].
10. Mudrik, A. V. (1990). *Sotcializatsiia i vospitanie podrastaiushchikh pokolenii [Socialization and education of the younger generations]*. Moskva: Znanie [in Russian].
11. Fenko, A. B. (2000). *Deti i dengi: osobennosti ekonomicheskoi sotcializatsii [Children and money: peculiarities of economic socialization]*. *Voprosy psikhologii – Issues of Psychology*, 2, 94–100 [in Russian].
12. Cheremukhina, K. S. (2002). *Faktory formirovaniia samoocenki v strukture ekonomicheskoi sotcializatsii detei [Factors of forming self-assessment in the structure of children’s economic socialization]*. *Psikhologiya i ekonomika: trudy 2-i Vserossiiskoi nauchno-prakticheskoi konferentsii RPO – Psychology and Economy: Works of the 2nd All-Russian Scientific- Practical Conference of the RPS*. (pp. 210–213). Kaluga [in Russian].
13. Furby, I. (1978). *Sharing decisions and moral judgements about letting others use ones possessions. Psychol. Rep.* [in English].
14. Stacey, B. G. (1982). *Economic socialization in the ore adult years. British Journal of Social Psychology*, 21, 171 [in English].

(англійською переклала В. Слабоуз – кандидат оологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов ДДПУ)

УДК 615.8

ЛЯННА Ольга

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри здоров’я фізичної терапії, реабілітації та ерготерапії, Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

вулиця Роменська, 87, м. Суми, 40002, Україна
E-mail: selen0111@gmail.com

СУЩЕНКО Олена

кандидат педагогічних наук, директор Комунальної установи Сумської обласної ради – Сумський обласний центр комплексної реабілітації для дітей та осіб з інвалідністю

вулиця Роменська, 87, м. Суми, 40002, Україна
E-mail: selen0111@gmail.com

КОМПОНЕНТИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ТА ЕРГОТЕРАПІЇ

Анотація. У статті акцентується увага на тому, що в сучасних трансформаційних умовах розвитку країни, виникає потреба у розробці нового підходу до проблеми підготовки фахівців з високим рівнем професійної © Лянна О., Сущенко О., 2020

компетентності, особливо в системі професійної підготовки майбутніх фізичних терапевтів, ерготерапевтів. Визначено сутність поняття «професійна компетентність». Виокремлено та проведено аналіз складових професійної компетентності майбутніх магістрів з фізичної терапії, ерготерапії, як основи їх професійного розвитку. Надано характеристику основним компонентам професійної компетентності майбутніх фахівців: мотиваційно-ціннісний (передбачає наявність інтелектуальних, світоглядних і професійних цінностей та мотивів; уміння будувати взаємини всередині професійного середовища), когнітивний (передбачає знання про використання способів фізичної терапії, ерготерапії; наявність багатоаспектних знань з фізичної терапії, ерготерапії, які застосовуються в діяльності фахівців; знання з професійно орієнтованих дисциплін для побудови індивідуальних реабілітаційних програм; знання різних методик та засобів реабілітаційної діяльності; способів пошуку та структурування інформації на інтегративних засадах й аналізу конкретної професійної ситуації), діяльнісно-рефлексивний (передбачає володіння методами організації фізичної реабілітаційної діяльності, планування завдань і способів їх вирішення в майбутній професійній діяльності в напрямі поставлених цілей). Сформульовано висновок про розроблену структуру професійної компетентності фахівців, яка має перспективи впровадження у підготовку науково-педагогічних кадрів так і кадрів для практичної діяльності.

Ключові слова: професійна компетентність, професійна підготовка, майбутні фахівці з фізичної терапії та ерготерапії.

Постановка проблеми. Сучасні реабілітаційні установи потребують конкурентоспроможного, професійно мобільного, відповідального фахівця, який здатний активно та творчо будувати свої відносини з людьми, адекватно оцінювати себе як професіонала, готового до постійного професійного розвитку. Тому виникає потреба у фахівцях з високим рівнем професійної компетентності, особливо в системі професійної підготовки майбутніх фізичних терапевтів, ерготерапевтів, формування в них ціннісного ставлення до професійної діяльності, усвідомлення відповідності професійного вибору індивідуальним якостям та здібностям. Така ситуація вимагає переосмислення ключових теоретико-методологічних компонентів до проектування і реалізації освітнього процесу в професійній вищій школі.

Аналіз останніх джерел досліджень і публікацій. В педагогічній науці активно обговорюється проблема вдосконалення системи освіти шляхом застосування компетентнісного підходу (В. Аніщенко, В. Бездухов, В. Болотов, М. Волошина, Т. Добутько, Б. Ельконін, І. Зімня, А. Маркова, А. Михайличенко, О. Овчарук, В. Серіков, А. Тубельський, В. Ягупов тощо). У сучасній педагогічній науці досліджуються різні його аспекти в освіті – від розуміння категорії «професійна компетентність», як складного багатовимірного феномену (М. Волошина, О. Дахін, Б. Ельконін, А. Михайличенко, П. Третьяков, С. Шишов), розкриття її змісту (В. Бездухов, А. Маркова, С. Мишина, О. Правдина), моделювання процесу її формування (В. Введенський, В. Болотов, В. Серіков), визначення ключових компетентностей (І. Зімня, Г. Селевко, П. Третьяков, Т. Шамова) до проблеми формування компетентності у майбутніх фахівців (О. Гура, С. Козак, О. Мармаза, Т. Сорочан, Л. Троєльнікова). Однак, на сучасному етапі виникла потреба у якісно новій підготовці викладача, яка б дозволила поєднувати фундаментальні професійні знання з інноваційним

мисленням і практико-орієнтованим, дослідницьким підходом до вирішення конкретних освітніх проблем.

Метою статті є визначення сутності та аналіз складових професійної компетентності майбутніх магістрів з фізичної терапії, ерготерапії, як основи їх професійного розвитку. Обґрунтування педагогічних умов, що сприяють формуванню професійних якостей майбутніх фахівців з фізичної реабілітації.

Методи дослідження: теоретичний аналіз науково-методичної і психолого-педагогічної літератури та узагальнення, систематизація, педагогічний контроль, порівняння й обробка даних, абстрагування.

Викладення основного матеріалу дослідження. Формування професійної компетентності майбутнього фізичного терапевта, ерготерапевта слід розглядати як процес опанування стійких, інтегрованих, системних знань та вмінь; розвитку професійно-орієнтованих ціннісних орієнтацій та особистісних якостей; підвищення рівня вмотивованості студентів до реалізації їх у майбутній професійній діяльності відповідно до освітньо-професійних вимог до особистості магістра [1]. При цьому ми погоджуємося із визначенням що формування професійної компетентності майбутніх магістрів з фізичної терапії, ерготерапії у ЗВО слід розглядати як процес, який спрямований на оволодіння кваліфікацією відповідно до заданих професійних стандартів, що дозволить на основі сформованих професійно важливих якостей здатностей ефективно здійснювати науково-дослідну роботу або відновлювати стан здоров'я осіб різних нозологічних груп, застосовуючи засоби фізичної реабілітації [2].

Професійна компетентність магістра з фізичної терапії, ерготерапії забезпечується сформованістю її компонентів. Становлення кожного компонента пов'язано з формуванням його характеристик і властивостей як частини цілісної системи [3]. Тому *«розвиток професійної компетентності майбутніх магістрів з фізичної терапії, ерготерапії у процесі виробничої практики» розуміємо як спеціально організований на компетентнісних засадах освітній процес, результатом якого є позитивна динаміка розвитку компонентів (мотиваційно-ціннісного, когнітивного, діяльнісно-рефлексивного) професійної компетентності майбутніх магістрів з фізичної терапії, ерготерапії.*

Ураховуючи те, що процес формування професійної компетентності – це процес розвитку та становлення особистості під впливом зовнішніх дій виховання, навчання, соціального середовища, на основі узагальнення різних підходів (Н. Белікової, І. Беха, І. Зязюна, Н. Кузьміної, А. Маркової, І. Міщенко, В. Ягупова та ін.) до визначення структури професійної компетентності виокремлено такі компоненти професійної компетентності магістра з фізичної терапії, ерготерапії: мотиваційно-ціннісний, когнітивний, діяльнісно-рефлексивний.

Мотиваційно-ціннісний компонент передбачає наявність інтелектуальних, світоглядних і професійних цінностей та мотивів; уміння будувати взаємини всередині професійного середовища, що характеризується різними системами цінностей; інтерес та позитивне ставлення до реабілітаційної діяльності; ставлення до людини як цілості.

Є. П. Ільїн, аналізуючи сутність поняття «мотив» у різних аспектах (мотив як потреба, як ціль – предмет задоволення потреби, як спонукання, як намір, як особистісні диспозиції, як стан, як задоволеність), утверджується в думці, що мотив доцільно розглядати «як складне інтегральне (системне) психологічне утворення» [4, с. 115]. Аналогічної точки зору дотримується А. О. Реан, який

визначає мотив як «складне психологічне утворення, що спонукає до свідомих дій і вчинків та стає для них основою (обґрунтуванням)» [5, с. 402].

Є. П. Ільїн вказує, що взаємозв'язок мотиву і мотивації у наукових працях психологічного напрямку простежується в двох аспектах: 1) мотивація розглядається як сукупність мотивів (факторів); 2) мотивація визначається як динамічний процес формування мотиву [4, с. 65]. Доцільно зазначити, що науковці до змісту мотивації залучають не лише мотиви, а й інші чинники (потреби, інтереси, цілі, орієнтаційно-ціннісні установки, прагнення тощо).

Важливу роль у формуванні мотивацій особистості відіграють ціннісні орієнтації, які в загальному контексті розглядаються як спрямованість (орієнтація) особистості на визначені нею цінності. О. Гуляр зазначає, що складна багаторівнева система ціннісних орієнтацій є суперечливою і динамічною, що обумовлено постійним виникненням нових, функціонально самостійних цінностей, які порушують їх послідовність (структуру), відображаючи як базові позиції і зв'язки особистості зі світом і собою, так і зміну поточних, швидкоплинних, якоюсь мірою випадкових життєвих обставин [6, с. 56]. При цьому верхній рівень системи ціннісних орієнтацій складають три типи цінностей: духовні, соціальні і матеріальні [6, с. 57]. Ціннісні орієнтації можна подати у вигляді системи відношень особистості до соціально-політичних та культурно-етичних норм суспільства (тобто те, що людина особливо цінує в житті, чому надає особливий, позитивний життєвий сенс) [6, с. 53].

Цей компонент передбачає також організаторські здібності, гнучкість мислення і поведінки; самостійне перенесення раніше засвоєних знань, умінь, способів діяльності в нові ситуації, уміння бачити проблеми, що виникають, з різних рольових позицій, емпатійність – уміння поставити себе на місце клієнта, поглянути на ситуацію з його позиції, емоційно відгукнутись на його проблеми; дотримання норм моральності й моральної культури, етичних норм поведінки в процесі здійснення професійних функцій; чуйність; сформованість уміння контактувати з пацієнтами й колегами, з будь-якої ситуації виходити з позицій гуманності й милосердя. О. А. Кириленко зауважує, що «зміст праці у соціономічних професіях відрізняється високою емоційною насиченістю міжособистісних контактів, високою відповідальністю за результати спілкування, за прийняття рішення» [7, с. 7].

Л. П. Сущенко вказує на необхідність формування таких здібностей майбутніх магістрів з фізичної терапії, ерготерапії, як: «експресивні (уміння образно та яскраво виражати думки за допомогою слів і невербальних засобів, уміння надихнути хвору людину на необхідність дотримання усіх рекомендацій лікарів і магістрів з фізичної реабілітації, переконати в доцільності тих або інших реабілітаційних заходів), гностичні (уміння швидко знайти причини і скоректувати в реабілітаційний процес, уміння аналізувати і коригувати власну поведінку і відновлення пацієнта в цілому), дидактичні (розвиток мислення, навчання працювати свідомо, ініціативно та самостійно), академічні (прагнення ґрунтовно оволодіти знаннями, уміннями та навичками з професійно орієнтованих дисциплін), креативні (здатність до творчості, самовдосконалення, самоактуалізації), організаторські (сприяють розвитку міжособистісної взаємодії і спілкування, дозволяють вибудовувати тимчасові і довгострокові плани, ефективно діяти в стандартних і нестандартних ситуаціях, оптимально використовувати матеріальні, психологічні і кадрові ресурси), перцептивні (уміння адекватного сприйняття, можливості проникнути у внутрішній світ

хворої людини), конструктивні (забезпечують прогнозування, проектування і побудову реабілітаційного процесу), психомоторні (уміння зрозуміти механізм руху, що виконується хворим, уміння підібрати індивідуальну техніку й ін.), комунікативні (забезпечують міжособистісне і ділове спілкування у реабілітаційному процесі), авторитарні здібності (уміння швидко завоювати авторитет, здатність до вольового впливу на хворих)» [8, с. 32].

Когнітивний компонент передбачає знання про використання способів фізичної терапії, ерготерапії; наявність багатоаспектних знань з фізичної терапії, ерготерапії, які застосовуються в діяльності магістрів; знання з професійно орієнтованих дисциплін для побудови індивідуальних реабілітаційних програм; знання різних методик та засобів реабілітаційної діяльності; способів пошуку та структурування інформації на інтегративних засадах й аналізу конкретної професійної ситуації. Професійна діяльність на ринку реабілітаційних послуг передбачає наявність базових знань з циклу дисциплін соціально-гуманітарної підготовки та спеціальних знань з циклу дисциплін професійної та практичної підготовки.

Діяльнісно-рефлексивний компонент передбачає володіння методами організації фізичної реабілітаційної діяльності, планування завдань і способів їх вирішення в майбутній професійній діяльності в напрямі поставлених цілей. За результатами професійної підготовки майбутні фахівці з фізичної терапії, ерготерапії повинні продемонструвати такі вміння та навички.

1. Гностичні вміння та навички: уміння творчо перетворювати набуті знання з професійної і практичної підготовки; уміння самостійно здобувати і поглиблювати знання, генерувати нові ідеї для вирішення проблем професійної і наукової діяльності.

2. Конструктивні вміння та навички: уміння проектувати і планувати діяльність з фізичної реабілітації та прогнозувати її результати.

3. Діагностичні вміння та навички: уміння та навички функціональної діагностики – дослідження фізичного розвитку, функціонального стану організму, фізичної підготовленості реабілітантів; уміння здійснювати моніторинг за станом реабілітанта в процесі реалізації фізичної реабілітаційних заходів.

4. Організаційно-методичні вміння та навички: уміння та навички складання індивідуальної програми фізичної реабілітації для конкретної особи та контролю за ефективністю її реалізації; уміння організації та проведення фізичної реабілітації відповідно до її етапів і періодів для різних категорій осіб; уміння та навички практичного застосування різних засобів і методів фізичної реабілітації.

5. Інформаційні вміння та навички: уміння самостійно здійснювати пошук, збір, систематизацію й аналіз інформації з різних джерел (друкованих, електронних); уміння використовувати сучасні інформаційно-комунікативні технології в професійній і науковій діяльності.

6. Дослідницькі вміння та навички: уміння та навички планування, організації і проведення самостійної дослідницько-пошукової роботи з питань фізичної реабілітації різних категорій населення.

Цей компонент передбачає уміння аналізувати і проектувати процес професійної діяльності з урахуванням особливостей соціального простору, критичність, системність, логічність, гнучкість професійного мислення, здатність до прогнозування і конструювання професійної діяльності з урахуванням особливостей розвитку, уміння усвідомлено оцінювати результати своєї діяльності і прагнення до саморозвитку та самовдосконалення. Так, Н. В.

Ляченков і А. Н. Яригін вважають, що необхідним компонентом у структурі підготовки до інноваційної діяльності є рефлексія як «пізнання й аналіз майбутнім магістром явищ власної свідомості та діяльності (погляд на власні міркування і дії з боку)» [9, с. 255]. Науковці відзначають наявність двох традицій у трактуванні рефлексивних процесів: рефлексивний аналіз свідомості, що веде до роз'яснення значень об'єктів і їх конструювання; рефлексія як розуміння сенсу міжособистісного спілкування, самооцінка й оцінка іншого, самоінтерпретація й інтерпретація іншого [9, с. 255-256].

Висновки. Отже, з'ясування сутності поняття «професійна компетентність» дало можливість виокремити та проаналізувати її структурні компоненти: мотиваційно-ціннісний, когнітивний та діяльнісно-рефлексивний компоненти. Розроблені зміст і структура професійної компетентності майбутніх фахівців з фізичної реабілітації складають основу для його професійного розвитку. Можна очікувати, що розроблена структура професійної компетентності фахівців має перспективи впровадження у підготовку науково-педагогічних кадрів так і кадрів для практичної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Крупа В. В. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців з фізичної реабілітації: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Тернопіль, 2014. 24 с.
2. Лянной Ю. О. Теоретичні і методичні засади професійної підготовки майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у вищих навчальних закладах: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Київ, 2017. 45 с.
3. Маслов Р. Р. Формування оздоровчої компетентності майбутніх фахівців із фізичної реабілітації в процесі професійної підготовки: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Переяслав-Хмельницький, 2016. 20 с.
4. Ильин Е. П. Мотивация и мотивы. Санкт-Петербург: Питер, 2002. 512 с.
5. Рідей Н. М., Строкаль В. П. Методика організації навчальних практик у майбутніх екологів : монографія. Херсон : видавець Олді-плюс, 2012. 264 с.
6. Гуляр О. Теоретические основы изучения ценностных ориентаций студентов. *Гуманізація навчально-виховного процесу*. Слов'янськ: Вид-во СДПУ, 2012. Спецвипуск 9. С. 47-57.
7. Кириленко О. А. Психологічні детермінанти професійного стресу у представників професії типу «людина–людина»: автореф. дис. ... канд. психол. наук: 19.00.03. Київ, 2007. 20 с.
8. Сущенко Л. П. Теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Київ, 2003. 45 с.
9. Ляченков Н. В., Яригин А. Н. Проектирование технологии совершенствования подготовки магистров к инновационной деятельности. *Вектор науки ТГУ*. 2014. № 4(30). С. 254-258.

Стаття надійшла до редакції 25.12.2019.

ЛЯННАЯ Ольга

кандидат педагогических наук, старший преподаватель кафедры здоровья физической терапии, реабилитации и эрготерапии, Сумской государственной педагогический университет имени А.С.Макаренка
улица Роменская, 87, г. Сумы, 40002, Украина

E-mail: selen0111@gmail.com

СУЩЕНКО Елена

директор Коммунального учреждения Сумского областного совета - Сумской областной центр комплексной реабилитации детей и лиц с инвалидностью

улица Роменская, 87, г. Сумы, 40002, Украина

E-mail: selen0111@gmail.com

КОМПОНЕНТЫ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ СПЕЦИАЛИСТОВ ПО ФИЗИЧЕСКОЙ ТЕРАПИИ И ЭРГОТЕРАПИИ

Резюме. В статье акцентируется внимание на том, что в современных трансформационных условиях развития страны, возникает потребность в разработке нового подхода к проблеме подготовки специалистов с высоким уровнем профессиональной компетентности, особенно в системе профессиональной подготовки будущих физических терапевтов, эрготерапевт. Определена сущность понятия «профессиональная компетентность». Проведен анализ составляющих профессиональной компетентности будущих магистров по физической терапии, эрготерапии. как основы их профессионального развития. Охарактеризованы основным компонентам профессиональной компетентности будущих специалистов: мотивационно-ценностный когнитивный (предполагает знание об использовании способов физической терапии, эрготерапии, наличие многоаспектных знаний по физической терапии, эрготерапии; знания по профессионально ориентированных дисциплин для построения индивидуальных реабилитационных программ, знание различных методик и средств реабилитационной деятельности; способов поиска и структурирования информации на интегративных принципах и анализа конкретной профессиональной ситуации), деятельностно-рефлексивный (предполагает владение методами организации физреабилитационной деятельности, планирование задач и способов их решения в будущей профессиональной деятельности в направлении поставленных целей). Сформулирован вывод о разработанной структуре профессиональной компетентности специалистов, которая имеет перспективы внедрения в подготовку будущих специалистов.

Ключевые слова: профессиональная компетентность, профессиональная подготовка, будущие специалисты по физической терапии и эрготерапии.

LIANNA Olha

Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer in the Department of Health of Physical Therapy, Rehabilitation and Ergotherapy, Makarenko Sumy State Pedagogical University

Romenskaya street, 87, Sumy, 40002, Ukraine

E-mail: selen0111@gmail.com

SHUCHENKO Elena

Director of the Municipal Institution of Sumy Regional Council - Sumy Regional Center of Integrated Rehabilitation for Children and Persons with Disabilities

Romenskaya street, 87, Sumy, 40002, Ukraine

E-mail: selen0111@gmail.com

COMPONENTS OF FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF PHYSICAL THERAPY AND ERGOTHERAPY PROFESSIONALS

Summary. The article emphasizes that in the current transformational conditions of the country's development, there is a need to develop a new approach to the problem of training specialists with a high level of professional competence, especially in the system of professional training of future physical therapists, ergotherapists. The essence of the concept of "professional competence" is determined. The analysis of the components of professional competence of future masters in physical therapy, ergotherapy has been isolated and carried out. as a basis for their professional development. The characteristic of the main components of professional competence of future specialists is given: motivational-value, cognitive, activity-reflexive. The conclusion about the developed structure of professional competence of specialists has been formulated, which has the prospects of introduction into the training of scientific and pedagogical and professional staff.

Keywords: professional competence, professional training, future specialists in physical therapy and ergotherapy.

Abstract. Introduction. Modern rehabilitation institutions need a competitive, professionally mobile, responsible specialist who is able to actively and creatively build their relationships with people, adequately evaluate themselves as a professional, ready for continuous professional development. Therefore, there is a need for professionals with a high level of professional competence, especially in the system of professional training of future physical therapists, ergotherapists, formation in them of value attitude to professional activity, awareness of the suitability of professional choice to individual qualities and abilities. This situation requires a rethinking of key theoretical and methodological components to the design and implementation of the educational process in a professional higher education institution.

Analysis of publications. In pedagogical science the problem of formation of professional competence of future masters in physical therapy, ergotherapy as the basis of their professional development is actively discussed. At the present stage, there is a need for a qualitatively new teacher training that would allow to combine basic professional knowledge with innovative thinking and a practice-oriented, research approach to solving specific educational problems.

Purpose. Definition of the essence and analysis of the components of professional competence of future masters in physical therapy, ergotherapy, as the basis of their professional development. To substantiate the pedagogical conditions that contribute to the formation of professional qualities of future specialists in physical rehabilitation.

Results. The essence of the concept of "professional competence" is determined. The analysis of the components of professional competence of future masters in physical therapy, ergotherapy has been isolated and carried out. as a basis for their professional development. Characterization of the main components of professional competence of future specialists is given: motivational-value (implies the presence of intellectual, world-view and professional values and motives; ability to build relationships within the professional environment), cognitive (implies knowledge about the use of physical therapy methods, eterinotherapy; , ergotherapy used in the activities of specialists; knowledge of professionally oriented disciplines for the construction of individual rehabilitation knowledge of different methods and means of rehabilitation activities, ways of finding and structuring information on an integrative basis and analysis of a specific professional situation), activity-reflexive (involves mastering methods of organizing physical rehabilitation activities, planning tasks and ways of solving them in future professional activities goals).

Conclusion. Carifying the essence of the concept of "professional competence" made it possible to distinguish and analyze its structural components: motivational-value, cognitive and activity-reflexive components. The developed content and structure of professional competence of future specialists in physical rehabilitation form the basis for his professional development. It can be expected that the developed structure of professional competence of specialists has prospects of introduction in the preparation of scientific-pedagogical and personnel for practical activity.

REFERENCES

1. Krupa, V. V. (2014). Formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv z fizychnoi reabilitatsii [Formation of professional competence of future specialists in physical rehabilitation]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Ternopil [in Ukrainian].
2. Liannoi, Yu. O. (2017). Teoretychni i metodychni zasady profesiinoi pidhotovky maibutnikh mahistriv z fizychnoi reabilitatsii u vyshchyykh navchalnykh zakladakh [Theoretical and Methodological Foundations of Professional Training of Future Masters in Physical Rehabilitation at Higher Educational Establishments]. *Doctor's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
3. Maslov, R. V. (2016). Formuvannia ozdorovchoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv iz fizychnoi reabilitatsii v protsesi profesiinoi pidhotovky [Forming the health competence of future physical rehabilitation specialists in the process of professional training]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Pereiaslav-Khmelnyskyi [in Ukrainian].
4. Il'in, E. P. (2002). *Motivaciya i motivy [Motivation and motives]*. Sankt-Peterburg: Piter [in Russian].
5. Ridei, N. M., Strokal, V. P. (2012). *Metodyka orhanizatsii navchalnykh praktyk u maibutnikh ekolohiv [Methods of organizing educational practices for future ecologists]*. Kherson : vydavets Oldi-plius [in Ukrainian].
6. Gulyar, O. (2012). Teoreticheskie osnovy izucheniya cennostnykh orientacij studentov [Theoretical foundations of the study of the valuable orientations of students]. *Humanizatsiia navchalno-vykhovnoho protsesu – Humanization of the educational process, 9*, 47-57 [in Russian].
7. Kyrylenko, O. A. (2007). Psykholohichni determinanty profesiinoho stresu u predstavnykiv profesii typu «liudyna–liudyna» [Psychological determinations of professional stress in work of the representatives of “human – human” profession]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
8. Sushchenko, L. P. (2003). Teoretyko-metodolohichni zasady profesiinoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv fizychnoho vykhovannia ta sportu u vyshchyykh navchalnykh zakladakh [Theoretically-methodological bases of the professional training of future specialists in physical education and sports in higher institutional establishments]. *Extended abstract of Doctor's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
9. Lyachenkov, N. V., & Yarygin, A. N. (2014). Proektirovanie tekhnologii sovershenstvovaniya podgotovki magistriv k innovacionnoj deyatelnosti [Designing technology to improve the preparation of masters for innovation]. *Vektor nauki TGU – TSU science vector, 4(30)*, 254-258 [in Russian].

(переклала на англ. О.Лянна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри здоров'я фізичної терапії, реабілітації та ерготерапії, Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка)